

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Право пријатељство превазилази и највеће разлике

Књигу „Роња, разбојничка кћи“ написала је шведска књижевница Астрид Линдгрен.

Књига прати одрастање девојчице Роње, чији је отац Матис вођа разбојничке банде. Она са њим, мајком Лувис и дванаест разбојника живи у напуштеној тврђави, која се налази у густој шуми. Тврђаву је, у ноћи Роњиног рођења, гром распукао на два дела и створио Паклену провалију. У оближњој шуми живи Матисов непријатељ Борка, вођа друге разбојничке банде. Разбојници међусобно ратују и пљачкају једни друге. Матисовој дружини је непознато да Борка има сина Бирка, који је Роњин вршњак.

Књига обилује нестварним створењима: троловима, гузуљцима, бауцима, страшним харпијама и оноземљским бићима. Главна јунакиња Роња је врло паметна, самостална и добра девојчица. Како одраста и истражује свет изван тврђаве, постаје неустрашива, вешта и снажљива у природи. Бирк је искрен, храбар и помало неотесан дечак. Роњи и Бирку је заједничко то што су весели, поштени, воле и поштују природу и не желе да буду разбојници када порасту.

Роња открива Бирково постојање сасвим случајно. Док је истраживала тврђаву, сазнала је да су се Боркини разбојници уселили са друге стране Паклене провалије да би се сакрили од жандарма. Роња и Бирк у почетку не желе да буду пријатељи, али увек помажу једно другоме када се нађу у невољи. Роња је спасила Бирка из Паклене провалије и кад је залутао у магли, а Бирк је њу спасио од харпија и оноземаљских бића. Временом постају нераздвојни, као брат и сестра, али своје дружење морају да крију од осталих становника тврђаве. Када је сазнао да Борка и његови разбојници живе у напуштеном делу дворца, Матис је заробио Бирка да би натерао Боркину банду да се исели. Бирка је из заробљеништва спасила Роња и њих двоје су побегли у шуму. Пролеће, лето и јесен су провели у Медвеђој пећини. Доживели су разне авантуре. Између њих је било и неспоразума, али су делили и многе лепе тренутке. Обоје су се прибојавали зиме, јер су знали да је неће преживети у дивљини. На срећу, Матис је схватио колико му недостаје ћерка и дошао је у шуму да се извини Роњи и врати децу у тврђаву. Роњино и Бирково пријатељство је на крају ујединило две банде и помирило Борку и Матиса, који су и сами, као деца, били пријатељи. Следећег пролећа су Роња и Бирк поново отишли у шуму, у слободу и одрастање.

Ова књига ми се свидела зато што је пуна авантура и зато што обилује лепим и занимљивим описима природе. Лако увлачи нас читаоце у Роњин необичан свет и њене напоре да помири своју љубав према породици и потребу за слободом и самосталношћу. Књига садржи и важну животну поуку, а то је да право пријатељство и разум могу превазићи и највеће разлике.

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Живот у природи

